

Коли в правдивості клянешся ти,
Я, навіть бачачи неправду, вірю,
Аби лише в очах твоїх зійти
За підлітка, ще скромного надміру.

Даремно вірить лестоцям пустим,
Адже мій вік усяк прекрасно знає.
Та фальш беру за правду я, між тим,
І щирості між нас обох немає.

Не скажеш ти, що обманула знов,
Та і мені свій вік признати сором.
У парі йдуть лукавство і любов,-
Ми про літа в коханні не говорим.

Так я брешу тобі, а ти мені,
І кожне задоволене з брехні.

Переклад Д. Паламарчука